

[Ministeren for Grønland.]

anden form for hjælp ud over det, lad mig sige mere kollektive bistandsprogram.

Den opfattelse giver mig anledning til at gøre enkelte bemærkninger. For det første vil jeg gerne minde om, at den sociale for- sarg, når det drejer sig om personlige ydel- ser, for Grønlands vedkommende er et indre anliggende; det er ydelser, der administreres af kommunalbestyrelsen efter retningslinjer, der udarbejdes og vedtages af det grønland- ske landsråd, der finansierer uden stats- refusion. Landsråds-kassens indtægter beror alene på opkrævning af indførselsafgifter eller punktskatter, om man vil, sådan som dette forslag er udtryk for. Landsrådet har, som det fremgår af bemærkningerne, også andre opgaver end de rent sociale, men de muligheder, landskassen har for at løse disse opgaver, herunder også de sociale op- gaver, beror i Grønland på samme måde som andre steder på tilvejebringelsen af de nødvendige penge. Her har man altså en af motiveringerne for, at landsrådet har ønsket at forøge den eneste indtægtskilde, man har, nemlig afgifter af den art, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Vivike mener fort- sat ikke, at det er tilstrækkeligt, ja, det ærede medlem mener i fortsættelse af den tale, han holdt ved første behandling, nær- mest, at staten burde betale det hele. Nu føler jeg mig ikke helt sikker på, at denne opfattelse deles i Grønland, og jeg støtter det på, at i så fald var den nok kommet til udtryk i Grønlandsudvalget af 1960. Vi har tilmed hørt, at man også fra grønlandsk side har udtalt ønske om i højere grad at være med til at yde noget mere.

Men for nu at holde os til dette lovfor- slag, så vil jeg gerne minde om, at det i sig selv ikke tilvejebringer de ca. 6 mill. kr., som landsrådet regner med at få brug for i det kommende år. Forslagets provenu bliver, som det ærede medlem hr. Dupont omtalte, kun 1,8 eller 1,9 mill. kr. Det resterende beløb på ca. 4 mill. kr. beror på overførslen af den eneretsfortjeneste, som den kgl. grønlandske handel hidtil har haft. Det ærede medlem efterlyser et øget stats- tilskud. Det øgede statstilskud ligger netop i disse 4 mill. kr. Jeg henviser her til be- mærkningerne til lovforslaget, hvoraf det klart fremgår, hvad dette eneretsprovenu

beror på. Det betyder samtidig, at det stats- tilskud, der hidtil er ydet til den grønland- ske forsyningstjeneste, på finansloven for det kommende år må forhøjes med dette beløb — altså et direkte statstilskud til for- øgelse af landskassens ydelser.

Det er helt i overensstemmelse med Grønlandsudvalgets betænkning, hvad man kan kalde en station på vejen. Her vil jeg i øvrigt gerne have lov til at citere, hvad Grønlandsudvalget har sagt om dette pro- blem i betænkningen. På side 48 siger man:

„Udvalget skal endvidere anbefale, at spørgsmålet om fordelingen af finan- seringen af de sociale udgifter mellem staten og landsrådet tages op til fornyet overvejelse, når der er udarbejdet en ti- årsplan over anlægs- og driftsudgifter og for landskassens løbende indtægter.“

Udvalget „anbefaler“, hverken mere eller mindre; udvalget henstiller end ikke. Hvad er det, man anbefaler? At man overvejer. Og hvornår skulle man overveje? Det skulle man, når man havde udarbejdet et tiårs- program for anlægs- og driftsudgifterne. Jeg vil gerne fremholde dette i ahledning af det ærede medlem hr. Vivikes særstand- punkt i betænkningen og navnlig i anled- ning af den motivering, det ærede medlem har givet, fordi det ærede medlem er med- underskriver af denne betænkning.

Jeg nævner også dette afsnit for at vise, at det ikke er særlig kontant affattet. Der- for tror jeg, jeg har lov til at sige til det ærede medlem, at han er kommet en post- gang for sent med sin mere kontante til- kendegivelse her i dag, hvorved han gerne vil placere sig, jeg havde nær sagt som mere grønlænder end de grønlandske repræsen- tanter.

Jeg vil gerne have lov til at pege på et andet afsnit i den såkaldte G 60-betæn- ning for at påvise, at en mere konkret stillingtagen til et konkret problem har givet resultat. I betænkningens afsnit om socialpolitiske forbedringer på side 159 fore- slår man, at der indføres et børnetilskud på 200 kr. om året pr. barn, uanset antallet af børn. Denne betænkning forelå den 26. juni 1964, men ministeriet var bekendt med disse synspunkter, og i tilslutning hertil ud- arbejdede og fremsatte man her i folke- tinget et lovforslag, der blev vedtaget den 25. februar i fjor og således allerede er